

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Vrijwel iedereen heeft unieke ervaringen bij (de start van) het vogels kijken. Die willen we op deze plek graag lezen. Graaf in uw geheugen en omschrijf in eigen bewoordingen uw speciale belevenis (300 woorden). Iedereen kijkt er naar uit!

Vogelen van Texel tot Zuid-Limburg

In het najaar van 1984 verhuisde ik van Texel naar Haarlem. Daar leerde ik al snel Marianne kennen. Zij was sinds haar ontmoeting met een Steenuil geïnteresseerd in vogels en had een verrekijker. Door haar ben ik naar vogels gaan kijken. We gingen op natuurreis naar Hongarije en ontmoetten zo Cor de Groot. Wij vonden hem heel aardig en dat maakte de drempel om lid te worden van de vogelwerkgroep voor Marianne minder groot. Eerst meldde Marianne zich als lid en kort daarna werd ik 'huisgenootlid'. In die tijd was de vogelwerkgroep een actieve club van veel jonge mensen. Ook wij ontkwamen er niet aan dat er gewerkt moest worden. Wij beginners werden gevraagd een BMP-plot te nemen in de Kennemerduinen. De vogelgeluiden waren ons nog beperkt bekend, maar wij trokken de stoute schoenen aan en in het voorjaar van 1987 zijn we, de eerste keer met Johan Stuart, het Spinnenkoppenvlak ingetrokken om inventarisaties uit te voeren. Al doende leerden we, vaak met hulp van onze cassettebandjes met vogelgeluiden. Zo herkenden we onder meer Kruisbek, Zwarte Specht, Bosuil, Grote Lijster en ook éénmaal een Matkop met jongen (niemand wil dit nu nog geloven). Toch waren vogels mij niet geheel onbekend. Ik ben geboren in een groot boerengezin bij Oosterend op het vogeleiland Texel. Mijn oudste broer had Petersons vogelgids en ook een boek over vogeleieren. In die tijd hadden

STEENUIL Foto: Fred Koning

we thuis niet veel te lezen, dus mijn één jaar oudere broer en ik keken veel in deze gidsen en zo leerden we vogelnamen. In die tijd (het moet ongeveer 1964 geweest zijn en ik kon net lezen) had je ook de vogelplaatjes van Rizla, de serie *Zo leer je vogels kennen*: 50 plaatjes van Fuut tot Ekster, wij spaarden ze allemaal. Ook vonden we het heel spannend zelf eieren te zoeken en te sparen. Vermoedelijk zijn we niet verder dan een stuk of 15 gekomen, toen waren er (gelukkig) weer andere interesses en verzamelingen. We komen nog steeds regelmatig op Texel. Zeker sinds we daar een toercaravan op een boerencamping hebben. Vogels blijven nog steeds het hoofddoel. De Steenuil heb ik vele malen ontmoet tijdens bezoeken aan mijn schoonouders in Zuid Limburg.

■ *Martin Hin*